

בש"פ 6958/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6958/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' יונגרד) במ"ת 31496-09-19 מיום 24.10.2019

תאריך הישיבה: כ"ו בתשרי תש"ף (25.10.2019)

בשם העוררת: עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיב: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

כתב האישום והליך המעצר

1. ביום 12.9.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של אינוס קטינה מתחת לגיל 14 במשפחה לפי סעיפים 351(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שלוש עבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 במשפחה לפי סעיפים 351(ג)(1) ו-348(א) לחוק העונשין בנסיבות סעיף

345(א)(3) לחוק זה; אינוס קטינה בת משפחה לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין; ומעשה מגונה בקטינה בת משפחה לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין. על פי כתב האישום, בשנת 2015 המשיב בעל את בתו, ילדת 2002 (להלן: הבת או המתלוננת), ובשלוש הזדמנויות שונות ביצע בה מעשים מגונים. בפעם נוספת, בחודש יולי 2019, בעל המשיב את הבת וביצע בה מעשים מגונים.

2. למען שלמות התמונה יוער כי מהחומר שהונח לפניי עולה כי המעשים המיוחסים למשיב משנת 2015 נחשפו בשנת 2017, וכי המשפחה מוכרת לגורמי הרווחה מאז. לפי דברי באת כוח העוררת בדיון שלפניי, ועדת פטור לפי סעיף 368ד(ו) לחוק העונשין נתנה אישור שלא לדווח על אותם אירועים למשטרה, והמשיב (ובהמשך גם הבת) שולבו בטיפול. ביום 7.8.2019, לאחר שהתקבל דיווח במשטרה מגורמי הרווחה לגבי חשד לפגיעה נוספת בבת, נעצר המשיב. הבת התנגדה להגשת תלונה וביום 14.8.2019 הורה בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופטת מ' צ'רקה) על שחרורו של המשיב ממעצר בתנאים שפורטו, ובכלל זאת כי המשיב לא ישהה באותו יישוב עם הבת; ואיסור יצירת קשר עמה למשך 30 ימים. עקב כך, הועברה הבת למשפחת אומנה במקום מרוחק ממקום מגוריה ובהמשך הגישה תלונה במשטרה, שלאחריה הוגש כתב האישום.

3. ביום 12.9.2019, בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו והוא נעצר בשנית. בדיון מיום 18.9.2019, לאחר ששמע את הערות בית המשפט בנוגע לחומר הראיות, הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. בהחלטה מאותו יום קבע בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' וינוגרד) כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר וכי כאשר עסקינן בעבירות מין במשפחה עולה חשש טבעי להשפעה על עדים ועל מצבם הנפשי של נפגעי העבירה. בצד האמור צוין כי אין לשלול כליל את האפשרות של שחרור לחלופת מעצר במיוחד נוכח העובדה שחלק מן העבירות התרחשו לפני ארבע שנים והמשיב עבר מאז הליך טיפולי. עוד צוין כי לא הוצג שיבוש קונקרטי שנעשה מצד המשיב בתקופה שבין ההוראה על שחרורו מן המעצר ביום 14.8.2019 ועד למעצרו הנוכחי. מטעמים אלה, הפנה בית המשפט את המשיב להכנת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 6.10.2019 עולה כי המשיב, בן 40 ואב ל-10 ילדים, עבד בצורה סדירה עד למעצרו. צוין כי למשיב אין עבר פלילי, וכי הוא מתקשה להסתגל לתנאי מעצרו. שירות המבחן התרשם כי המשיב מתאר הסתגלות מותאמת לתנאי מעצרו, וכי ניכר שהמעצר משמש גורם הרתעתי עבורו. עוד עולה כי בשנת 2017, בעקבות חשיפת האירועים שהתרחשו בשנת 2015, השתלב המשיב במסגרת טיפולית, ובהמשך, השתתפותו בה הופסקה באופן מתוכנן בשל קושי של המשפחה לממן את הטיפול. המשך הטיפול המתוכנן במשיב הופסק עקב מעצרו. כמו כן, צוין כי המשיב שלל פגיעה נוספת בבת על ידו, משנת 2019 (שבעקבותיה נעצר). אשר להערכת הסיכון הנשקף מהמשיב, שירות המבחן מצא כי אופי העבירות שיוחסו לו, שלפיהן ביצע פגיעה מינית חוזרת תוך ניצול המרחב הביתי וסמכות ההורית, עשוי ללמד על קיומם של דחפים מיניים מוגברים, העדר יכולת לוויסות והתנהלות תועלתנית הממוקדת בסיפוק צרכיו. עוד הודגש, כי העבירות המיוחסות למשיב משנת 2019 בוצעו לכאורה לאחר שעבר טיפול, באופן שיכול להעיד על המשך התנהלות בהסתרה וקשיים ביכולתו להפיק תועלת מטיפול. כגורמים מפחיתי סיכון צוינו נכונותו של המשיב לשתף פעולה עם גורמי הטיפול; הבנתו את הבעייתיות במצבו; האמפתיה שמגלה לבתו; ומערכות התמיכה העומדות לרשותו. נוכח המכלול האמור העריך שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות מינית פוגענית, וכי עקב כך נדרשת חלופת מעצר רצינית וסמכותית שתמנע נוכחות קטינים בקרבתו, בשילוב טיפול אינטנסיבי ההולם את צרכיו.

בתסקיר המעצר תואר גם המידע שהתקבל מגורמי הרווחה והטיפול לגבי הבת, שממנו עלו הקשיים במצבה

הנפשי כתוצאה מהאירועים נושא כתב האישום, והשתלבותה החלקית במסגרות טיפוליות בשנים הרלוונטיות. צוין כי בשנה האחרונה מצבה הנפשי של הבת התדרדר עד כדי חוסר תפקוד מוחלט וכי להערכת גורמי הטיפול, נוכח האמביוולנטיות האופיינית לקטינים במצבה, היא עלולה להיות מושפעת מבני המשפחה לבטל את התלונה נגד המשיב. כן תוארו הדברים מנקודת המבט של האם, לאחר ששירות המבחן נפגש עמה.

לאחר ששירות המבחן מסר למשפחה כי החלופה מחייבת היעדר נוכחות של קטינים בבית, הוצעה מטעם המשיב חלופה בבית אמו. שירות המבחן נפגש עם המפקחים שהוצעו, ופרט לאשתו (אמה של המתלוננת), נמצא כי אלה מבינים את המוטל עליהם ויכולים להיות גורם סמכותי עבור המשיב, ולהפחית את הסיכון ממצבו.

נוכח כל האמור, וגורמי הסיכון במצבו של המשיב, הציע שירות המבחן לבדוק את התאמתו למרכז טיפולי ייעודי לעברייני מין "מעגלים" (להלן: מרכז מעגלים), לתקופת טיפול ממושכת. לבסוף, צוין כי על אף ההתרשמות החיובית מהחלופה, נוכח ההערכה כי נשקף מהמשיב סיכון משמעותי להישנות התנהגות מינית פוגענית, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו של המשיב לחלופה ללא ליווי בטיפול אינטנסיבי התואם את צרכיו. בהקשר אחרון זה צוין כי המשיב הביע נכונות לבחון את השתלבותו במרכז מעגלים, וכי ככל שבית המשפט יאפשר את בחינת המתווה האמור, יקודם תהליך בדיקת התאמתו למרכז ולאחריו תוגש המלצת שירות המבחן בתסקיר משלים.

5. לצד התסקיר, בדיון מיום 7.10.2019 הוצג לבית המשפט על ידי העוררת דיווח עו"ס לחוק הנוער בעניינה של המתלוננת מיום 6.10.2019, שממנו עלתה תמונה קשה מאוד של מצבה הנפשי והתפקודי ונמסר כי הקשר שלה עם גורמי הרווחה אינו רציף. עוד צוין כי קיים קושי רב אצל המתלוננת סביב הגשת התלונה נגד אביה ואמביוולנטיות עזה מצדה ביחס למעורבותה בהליך המשפטי. כמו כן, בדיון זה הציגה העוררת דיווח מטעם משטרת ישראל המצביע על קושי להביא את המתלוננת למסירת עדות ועל רצונה לחזור בה מחלק מתלונתה (מזכר מיום 2.10.2019). בהחלטה מאותו יום קבע בית המשפט המחוזי כי נדרשת הבהרה בקשר לאפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בתקופת הביניים שעד להשלמת הבדיקות הנדרשות באפיק הטיפול (הן מבחינת השפעתו על החלופה שהוצעה, הן מבחינת ההשלכות על המתלוננת) והורה על הגשת תסקיר מעצר משלים בנושא זה.

6. בתסקיר משלים מיום 23.10.2019 צוין כי נוכח גילה, שירות המבחן לא יכול לשוחח עם הבת ישירות ולהתרשם באופן בלתי אמצעי ממצבה. בתסקיר צוין כי ממכלול המידע שנאסף מגורמי הרווחה שהיו מעורבים בטיפול בבת (אף שלא התקבל מידע עדכני, בהעדר קשר רציף עמה), עולה כי מצבה של הבת אינו יציב וכי קשה להעריך באופן חד משמעי כיצד שחרורו של המשיב לחלופה ישפיע עליה. יחד עם זאת צוין כי ניכר שהבת נמצאת בסד לחצים פנימיים וחיצוניים, ומתמודדת עם הפגיעה שחוותה לצד מצבה המורכב של המשפחה כתוצאה ממעצרו של המשיב; וכי אם יוחלט על שחרורו של המשיב מחויבת הרחקה מלאה שלו מיישוב מגוריה ומכל מקום בו תשהה, לצד איסור יצירת קשר עמה. באשר לנחיצות ההיבט הטיפולי בחלופת המעצר נמסר כי להערכת שירות המבחן, שחרור המשיב למעצר בית מלא ללא שילוב בטיפול לא יפחית באופן מספק את הסיכון המשמעותי להישנות התנהגות מינית פוגענית. הודגש, כי השתלבותו של המשיב במסגרת טיפולית אינטנסיבית הוצבה כתנאי להמלצה החיובית שניתנה בתסקיר הראשון. עוד צוין כי שהות במעצר בית מלא ללא טיפול מותאם עלול להגביר את המתח והלחץ שלו ושל משפחתו. בסוף הדברים נמסר כי המשיב יוכל להתראיין לבחינת התאמתו למרכז מעגלים ביום 14.11.2019 וכי לאחר מכן יידרשו לשירות המבחן שלושה שבועות על מנת להכין תסקיר משלים ולגבש המלצה בהמשך לכך.

7. ביום 24.10.2019, לאחר שהתקיים דיון בתסקיר המשלים ובו נחקרו גם המפקחים שהוצעו (לבקשת

העוררת), הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של המשיב בתנאים שפורטו בהחלטה, ובהם איסור על יצירת קשר - במישרין או בעקיפין - עם הבת עד להחלטה אחרת. בהחלטה צוין כי המשיב מכחיש את עבירת האינוס המיוחסת לו משנת 2015 ואת העבירות המיוחסות לו מיולי 2019. בהמשך להחלטתו מיום 18.9.2019 קבע בית המשפט כי בנסיבות המקרה דנן ניתן לחרוג מן הכלל המורה על מעצר של נאשמים בעבירות מעין אלו מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים. צוין כי בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי כי המפקחים מודעים היטב לאחריות הכבדה המוטלת עליהם, ומחויבים למשימת הפיקוח ולהוראות בית המשפט; וכי חלופת מעצר שהוצעה יכולה להפחית את הסיכון שהמשיב יבצע עבירות מין נוספות. אשר לחשש לשיבוש הליכי משפט ולהשפעת שחרורו של המשיב על המתלוננת - בית המשפט ציין כי פרט לראיה אחת שיכולה להצביע על כך שהמשיב שלח מסרון לבת (לגביה הוגשה על ידי העוררת הודעה מיום 1.9.2019), אין תימוכין קונקרטיים נוספים לטענה בדבר הפעלת לחצים חיצוניים על המתלוננת. לכך הוסף כי המפקחים ערים לחשש זה ויפעלו למניעת הפעלת לחצים מצד המשיב על הבת (גם דרך בני משפחה אחרים). מעבר לכך צוין כי הגם שמצבה הנפשי של הבת אינו פשוט, מהמידע שהונח בתסקירים לא ניתן ללמוד כי שחרור המשיב לחלופה יגרום להתדרדרות במצבה הנפשי.

8. אשר לאפיק הטיפול, בית המשפט ציין כי יש מקום לשילוב המשיב במסגרת הטיפולית שהוצעה - ששירות המבחן ראה בה חשיבות רבה "לצורך טיוב חלופת המעצר" - אולם אין לעכב את שחרורו של המשיב לחלופה עד להשלמת בחינת התאמתו למרכז מעגלים. נקבע כי לפי התסקיר המשלים התוצאה של היעדר הטיפול מתמקדת בהגברת רמות הלחץ והמתח אצל המשיב, ומטבע הדברים אין חשש לכך בפרק הזמן שנדרש לקבלת ההחלטה בדבר שילובו במרכז (אשר על פי שירות המבחן עומד על לפחות 6 שבועות). בהקשר זה צוין כי אם המשיב לא ישתף פעולה עם הטיפול המוצע, עלול הדבר להיחשב כהפרה של תנאי השחרור על כל הכרוך בכך. נוכח כל האמור, הורה בית המשפט על שחרור המשיב למעצר בית מלא בבית אמו בפיקוחה ושלושה מפקחים אחרים בכל שעות היממה ובתנאים שפורטו (ובהם איסור יצירת הקשר עם הבת כאמור).

בהחלטה מתום הדיון עוכב שחרורו של המשיב לבקשת העוררת לצורך הגשת ערר, וביום הדיון לפני, יום 25.10.2019, הוריתי על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

טענות הצדדים

9. מכאן הערר שלפני, שבו עותרת העוררת למעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים. העוררת מדגישה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב רבה, ונלמדת הן מחומרת המעשים המיוחסים לו, הן בשל כך שלמרות מעורבות הרשויות באירועים שנחשפו משנת 2017 ולמרות הטיפול שאליו הופנה שב ופגע בביתו כעבור מספר שנים. העוררת חולקת על מסקנת שירות המבחן כי לסיכון המשמעותי שנשקף מהמשיב יכול להינתן מענה במערך פיקוח הכולל שילוב של טיפול אינטנסיבי ולטעמה ניסיון העבר באפיק הטיפול מוכיח כי אין די בו. עוד טוענת העוררת כי שחרורו של המשיב לחלופת מעצר עלול להעמיד את שלומה הנפשי של הבת - המצויה "במצב נפשי גבולי ביותר" - בסיכון ממשי, והפסיקה הכירה בשיקול זה במסגרת בחינת בקשה למעצר עד תום ההליכים. בהקשר זה נטען כי בשחרור המשיב לחלופה זמן כה קצר לאחר שהבת העיזה לחשוף בשנית את מעשיו - גלום סיכון מוחשי ומשמעותי, שאין מקום ליטול בנסיבות דנן. העוררת מוסיפה וטוענת כי שחרור המשיב בשלב זה מעורר גם חשש משמעותי לשיבוש הליכי משפט במישור השפעה על נכונותה להעיד (ולראיה גם בשלב החקירה עלה קושי בשיתוף פעולה מצדה); וכי גם אם אין ראיות קונקרטיות בקשר לכך, מדובר במצב דברים אינהרנטי בשים לב לאופי העבירות.

10. בדיון שלפניי סמך בא כוחו של המשיב ידיו על החלטת בית המשפט המחוזי, שלטעמו נומקה כדבעי וניתנה לאחר בחינה מעמיקה של פרטי המקרה. נטען כי החלטת בית המשפט בנוגע לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר בתקופת הביניים עד לבחינת התאמתו לשילוב במרכז מעגלים היא נכונה, בשים לב לתקופה הקצרה הנדרשת לכך שלא סביר שתיצור לחץ ומתח כאמור בתסקיר המשלים. בא כוח המשיב הדגיש כי תנאי חלופת המעצר הולמים בהינתן רצינותם ואמינותם של המפקחים הנבחרים ויתר התנאים שנקבעו בנוגע למניעת קשר עם קטינים בכלל ועם המתלוננת בפרט. בא כוח המשיב הדגיש כי האחרון תכנן להמשיך את הטיפול שהופסק והדבר נגדע עקב מעצרו. אשר לחשש משיבוש הליכים והשפעה על עדותה של הבת, נטען כי המשיב לא יזם את המסרון שנשלח לה וכי מלבד זאת לא נמסרו ראיות קונקרטיות המצביעות על חשש כאמור. לבסוף, בא כוח המשיב טען כי השהייה בבית המעצר מסוכנת למשיב וכי הוא חושש לשלומו.

דיון

11. לאחר שעיניתי בערר ובצדפותיו, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל. כידוע, למשיב מיוחסות עבירות מין במשפחה, המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. מלבד זאת, כפי שפסקתנו עמדה לא אחת, כאשר עסקינן במקרים של עבירות מין במשפחה, מתעורר חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי המשפט, הנובע מההקשר המשפחתי שבו בוצעו העבירות (ולמרבה הצער - בחסותו), ומהמציאות הקשה שנוצרת במערכת זו לאחר חשיפת האירועים. עמדה על כך השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש:

"כבר נפסק לא אחת, כי ככל שמדובר בעבירות מין במשפחה ובעיקר בעבירות שמבצע הורה בילדו, החשש לשיבוש הליכי משפט הינו חשש טבוע בעבירות עצמן [...] התלות בהורה מחד, ותחושת האשם והבושה שבתלונה ובעדות כנגד ההורה מאידך, יוצרים הם כשלעצמם לחץ נפשי בל יתואר על בן או בת, שאמורים להעיד נגד הורה. כדי להגיש תלונה במשטרה ולחשוף את מסכת היחסים שהתנהלה לכאורה במסתרים בין בת לאביה, מתחייבת תעוזה רבה ויש להגן על המתלוננת כך שאם תלונתה מבוססת, לא תירטע מלהציגה ולהעיד ביחס אליה" (בש"פ 4514/04 מדינת ישראל נ' פלוני(16.5.2004); ראו גם: בש"פ 1129/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (14.2.2017); ובש"פ 8567/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.11.2016)).

12. דברים אלה יפים גם לענייננו. להבדיל מבית המשפט המחוזי, איני סבור כי העובדה שלא התרחשו אירועים קונקרטיים המצביעים על שיבוש ההליך מצד המשיב (פרט לנושא אחד שצוין בהחלטה קמא) מפיגה את החשש הטבוע מהרתעת המתלוננת לקחת חלק בהליך בנסיבות העניין שלפנינו (ראו והשוו בש"פ 928/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (7.2.2019) (להלן: בש"פ 928/19); בש"פ 1778/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (13.3.2017) (להלן: בש"פ 1778/17); בש"פ 5724/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.7.2016); בש"פ 2916/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.4.2012) (להלן: בש"פ 2916/12); בש"פ 1441/01 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (20.3.2001); בש"פ 665/97 מדינת ישראל נ' פלוני (3.2.1997)). לפני בית המשפט המחוזי (ולפניי) הציגה העוררת חומרים המלמדים על הקושי של המתלוננת כתוצאה מפתחת החקירה והגשת כתב האישום נגד אביה, שמהם עולה גם כי זו מעוניינת לחזור בה מחלק מהדברים שמסרה בתלונתה (וכמפורט לעיל, הבת לא הגישה תלונה על האירועים נושא כתב האישום ועשתה כן רק לאחר שגורמי הרווחה דיווחו על האירוע האחרון). דברים אלה, לצד מצבה הקשה של המתלוננת, שהחריף לאחר פתיחת ההליך (שאליו נידרש להלן) מחזקים לדעתי את המסקנה כי חשש משיבוש הליכי המשפט אכן מתקיים במקרה הנוכחי, מעבר לקושי המובנה כאמור.

עמוד 5

13. זאת ועוד. בית משפט זה כבר עמד על כך שבבחינת מסוכנותו של נאשם בעבירות מין, יש לשקול גם את השפעת שחרורו לחלופת מעצר על מצבה הנפשי של נפגעת העבירה, כחלק מבחינת הסיכון לשלום הציבור וביטחון, וכך במיוחד שעה שמדובר בנפגע שהוא בן משפחתו של הנאשם (בש"פ 10136/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 22 (29.12.2017); בש"פ 1778/17, פסקה 11; בש"פ 4821/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.7.2015) (להלן: בש"פ 4821/15); בש"פ 2916/12, פסקה 8). להשפעה זו, נודעות משמעויות כאמור גם לגבי יכולתה של נפגעת העבירה להעיד במשפט באופן חופשי וללא מורא (בש"פ 3883/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (11.6.2019); בש"פ 928/19, פסקה 11; בש"פ 6502/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.9.2017); בש"פ 1778/17, פסקאות 10-11; בש"פ 5336/05 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (21.6.2005)). מהחומר שהונח לפניי דומה כי מצבה הנפשי של המתלוננת אינו יציב, כי הקשר עם גורמי הרווחה והטיפול שמנסים לסייע לה אינו רציף, וכי היא מצויה בטלטה ובמצוקה רבה. המתלוננת איננה משולבת במסגרת טיפולית מסודרת, ונראה כי היא נעדרת מערכות תמיכה אפקטיביות. אף שיתוף הפעולה שלה עם גורמי אכיפת החוק שברירי ומהוסס. העוררת סבורה כי במצב דברים זה, שחרורו של המשיב לחלופת מעצר תשפיע על מצבה הנפשי באופן שעשוי לסכן את שלומה של המתלוננת, ולפגוע במסוגלותה להעיד במשפט. סבורני כי חשש זה בדין יסודו, גם אם לפני הכנת התסקיר המשלים לא התקבל מידע עדכני בעניינה של המתלוננת (באופן שעולה בקנה אחד עם הפערים ביכולת לשמור על קשר עמה שתוארו לעיל).

14. מן המקובץ לעיל עולה כי חלופת המעצר שהוצעה, על אף ריחוקה ממקום מגורי המשפחה וחרף האיסורים שנקבעו בהחלטה נושא הערר, לא יכולה לתת מענה מספק בנסיבות העניין לחשש משיבוש הליכי המשפט בשלב הדיוני הנוכחי, וכן לחשש לשלומה של המתלוננת. לפיכך, החלטתי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה, וזאת מבלי לגרוע מן האפשרות לבחון מחדש את נקודת האיזון בין השיקולים השונים, עם התקדמות ההליך העיקרי לאחר שמיעת עדות המתלוננת ולאחר בחינת עמדתו העדכנית של שירות המבחן.

הערר מתקבל אפוא, אני מורה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, א' בחשון התש"ף (30.10.2019).

שׁוֹפֵט